

stànte agus a b'òrraidh dha a cuir gu an t-Slànighéar, thug gu geill, ach thug an gaisgeach d'òbaidh an uan so. Thann t'uachdaran Romanach seachd dol ri h'Iudhaich e, agus chuir iad an gu bas e le peanas Romanach, rinn iad a cheuss—bu chruaidh agus fulangach am bas so, an da lamh air ceangal ri m' tarsuinn a chrann leth tairngnean mor, agus cosaibh mar an ceudna ris a m'hir dirach, air a chrasgaoil ead neamh agus talamh shuar e bas bha a naimbdean air toileachadh gun d'fhuair iad fhuil air a doirtadh—rinn iad fann air—an deigh dha bhi re tri uairean ann an staid so agus ualach air, a bhruthadh agus a phronnadh mile aingeal bha Seadh t'armailt diubh uile, oir se dioghaltas an uile chumhachdaich bha air. Aig an tasbairadh sin d'fhalaich a ghrian a h'aghaid agus re tri uairean fo dlu-chrith le oillt agus eagal sheas naimhdean fo sgail-broin naduir—bha brat-roinn an teampul chuir eadar-dhealaichte na h'Iudhaich o na Cinnich aig aoradh air a reubadh o mhullach gu iochdair, “Chrith talamh.”

Sgoilt na creagan, dh'fhosgail na h'uaighean agus dh'fuir moran bha nan codal. Au ceann tri làithean bhris Philat, léum a chloich bha dunadh tuam nuadh Joseph, thann an triath ro-mhor suas agus iuchair a bhais na lamh ann caintnt fear eile,—

“A's ged luidh e' san uaigh, thug e buaidh an cabhag, a's chaigh e suas le caithream gu gloir.”

NA RIS :

“Chuir i' rinn 's uaigh an lamh r' a cheil, ga chomail shios fo ghlaire. Ach bhris an gaisgeach d'heil gach sas, is dh'fuir e' n aird gu cas.”

Cha' n' eil thusa gun fios bhi agad carson bha so uile, d'fhag “an Dia bha ann o siorruitheachd” aite comhnuidh aobhar; an deach e troimh deuchainnean cruaidh gun bhris sam bith no gun a chrìoch bhi air a bhuannachd, am beil faicinn gum beil do pheacanna a air stadh suas an tonn fo dh'fhuiling Crìosd. Ach thug Crìosd air falbh peacannan t'saoghail leis an iobair reite a rinn e, am thusa fathaista a chreutair thruaigh gun fios agad air so, am